

L'Om

Malla

Ubicació

Comarca: Osona
Lloc/Adreça: Camí de l'Om
Emplaçament Des del camí de l'església, seguir en direcció contrària a Sant Vicenç

Coordenades:

Latitud: 41.88517
Longitud: 2.23328
UTM Est (X): 436388
UTM Nord (Y): 4637311

Classificació

Número de fitxa 08111 - 14
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: P.E.U. Catàleg de Masies i Cases Rurals 2010
Número inventari IPA 22929
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002201400DG33H0001LS
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn - Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 22/02/2012 - 01:00

Descripció

L'Om és una masia d'origen medieval que va consolidar durant els segles XVI i XVII com una masia clàssica de tres crugies. De l'edifici primitiu se'n manté l'estructura de la planta baixa i part del pis, on el parament és de pedra disposada en opus spicatum. Entre els segles XIX i XX es van construir dos nous volums, un sobre antigues dependències i l'altre adossat a llevant. El volum principal és un edifici de planta quadrangular que s'estructura en tres crugies. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. S'hi accedeix per un portal d'arc de mig punt adovellat amb escut a la clau gravat amb l'anagrama de Crist i: "OMS 1569". Al pis hi ha dues finestres d'arc pla de pedra, una amb la llinda tallada de forma esgraonada amb una roseta en alt relleu a la part central, i l'altra amb guardapols i ampits dentats. Les golfes s'obren amb una altra finestra amb la llinda esgraonada amb roseta central i una amb incisió conopial. A la resta de façanes les obertures es distribueixen de forma aleatòria i són d'arc pla de pedra carejada o arrebossades. El parament dels murs és majoritàriament de pedra, tot i que hi ha parts fetes de tàpia. Davant la façana principal hi ha la lliça, tancada per diversos cossos annexes i una portalada. En un d'ells, durant el segle XIX s'hi va habilitar la casa de masovers, de planta baixa i pis i la coberta a dos vessants amb el carener paral·lel a la façana. És feta de tàpia i de maó, tot i que alguns trams de la planta baixa són de pedra. El tercer volum s'adossa a llevant del principal. Consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta a tres vessants. El frontis es compona simètricament segons tres eixos d'obertures d'arc escarser arrebossat. Els finestral del pis tenen sortida a balcons de baranes forjades. Els nivells de forjat es posen de manifest a l'exterior a través de cornises motllurades. El parament dels murs és de pedra lligada amb argamassa, sense revestir.

Història

La primera notícia que tenim del mas Hom es remunta a la primera meitat del segle X, quan consta entre els béns de la Pabordia de Palau de Malla. Més endavant, l'any 1345, Berenguer Oms es casà amb Saura, filla de Guillem Salom de Tona. El seu fill Jaume, casat amb Romia del mas Feixes de Malla era també hereu del mas Estrada. A mitjans del segle XV, el fill de Jaume, Nicolau, tingué com a pubilla a Joana, tot i que els seus fills i de Pere Feixas d'Orís mantindrien el nom Oms. En el fogatge de l'any 1497 hi consta el mas Hom. En el fogatge del 1553 hi consta novament el mas, quan n'era propietari Onofre Hom, fill de Joan i Antonia del mas Gorombau de Taradell. El mateix Onofre es casà amb Margarida, filla de Fermí i Elisabet, pubilla del mas Rossell de Santa Coloma de Centelles. Durant la primera meitat del segle XVII quan pertanyia a Vicenç Oms, consta que estava unit al mas Umbert, antic mas no identificat que trobem documentat des del segle XIII . L'any 1746 el mas pertanyia Joan Homs, fill de Joan Homs, que estava casat amb Maria Rosa Vendrell, del mas Vendrell de Tona. A principi del segle XX, el propietari de les Vinyes va casar-se amb la Josefa Homs i Postius, quedant des d'aleshores els masos dins la mateixa propietat.

Bibliografia

IGLÉSIES, J. (1991). El fogatge de 1497. Estudi i transcripció. Barcelona: Fundació Salvador Vives i Casajuana, Rafael Dalmau Editor.

Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Malla (Osona). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

PLADEVALL, A. (1995). "La Pabordia de Palau, una dignitat i administració del Monestir de Ripoll", Annals. Ripoll: Centre d'Estudis Comarcals del Ripollès.

Pla Especial de Catalogació de les Masies i Cases Rurals de Malla. Ajuntament de Malla, 2010.

